



el personatge

Josep Requena i Sánchez (Sorbas, Almeria, 31-5-1937). Empresari. És al capdavant, des de 1964 de l'empresa Excavaciones y Obras Públicas Requena SA, un negoci totalment familiar actualment dedicat, bàsicament, al moviment i extracció de terres i construcció d'obra pública. Dissabte passat, dia 16 de febrer, va rebre el reconeixement general per la tasca ben feta en el decurs de l'acte d'inauguració dels treballs de millora de la mobilitat i accessibilitat que la seva empresa, juntament amb Deumal SA, ha dut a terme a l'entorn de l'Hospital General. Amb prop de 50 treballadors, uns quants camions i maquinària de construcció de tota mena, la seva empresa amb seu a Canovelles, ha realitzat i realitza diferents tasques per uns quants ajuntaments del Vallès. En explicar la seva vida, destaca la valentia que va tenir la seva mare, Encarnación, vídua de guerra, quan decidí traslladar-se a la Cerdanya quan ell tenia 12 anys per a cercar nous horitzonts. En Josep, que començà de vailet tot munyint vaques i treballant de pagès, tant a Catalunya com a França, compaginà aquestes feines amb les de mecànic. Després de treballar al Garatge Vila-Vila ho va fer amb Laudelino Cortés. Conscient de les seves possibilitats, el 1964 comprà una màquina retro i fundà juntament amb Manolo Toro, l'empresa en la qual segueix treballant tot i tenir més de 75 anys. L'avi Requena, com és anomenat carinyosament per familiars i amics, està casat amb Rosa Vilalta, amb qui ha tingut quatre fills: en Joan de 48 anys, la Imma de 41, l'Alfons de 39, i en Josep, que va morir d'accident als 19 anys.

EMPRESARI

Josep Requena

“Amb 75 anys, sóc feliç treballant”

Dissabte passat, dia 16, l'alcalde de Granollers, Josep Mayoral, li va agrair públicament la feina feta per les obres que la seva empresa ha dut a terme a l'entorn de l'Hospital General.

Li ho agraeixo molt, però si ho sé... no hi vaig a l'acte. No sóc home de discursos. Ho vaig passar molt malament. Jo l'únic que he fet a la vida és treballar i treballar honradament. I res més.

Però si tothom el va aplaudir...

Ho sé, ho sé. Vaig passar molta vergonya. Jo sóc home de pocs estudis i el fet de trobar-me entre tanta gent preparada sempre m'aclapara una mica. El més important d'aquella trobada era l'obra que s'inaugurava, un projecte que hem fet realitat en aquest cas conjuntament amb l'empresa Deumal.

D'estudis diu que en té pocs, però ha fet una llarga carrera empresarial.

Tinc més de 75 anys i encara segueixo treballant! No em preguntis per què, ja que ni jo mateix ho sé exactament. Podria estar cobrant la pensió, però prefereixo seguir cotitzant i treballant, ja que és la meua manera de ser feliç. Jo sempre repeteixo que l'únic que sé es treballar, ja que ni vacances acostumo a fer.

A vostè li agrada com han quedat les obres que ha fet a l'entorn de l'Hospital?

Han quedat bé, però hauria preferit comptar amb una mica més de temps. Al final hem hagut de córrer una mica.

I com és que no s'han fet amb més calma?

Coses del calendari i de la complexitat de les obres, ja que afectaven a la carretera, un punt important de trànsit de vehicles i d'accés per a milers de persones diàriament a l'Hospital.

Com li va treballant amb les administracions públiques?

Almenys les coses... van; lentament molt sovint, però van. Si tens problemes de cobrament amb els particulars, les coses poden anar molt pitjor encara. La nostra empresa va deixar de treballar durant un temps amb l'Ajuntament de Granollers degut als problemes de tresoreria, ja que havia de fer front al pagament de molts interessos per culpa seva. Des de fa uns quants anys ençà, però, es cobra a 90 dies i moltes vegades abans.

Com és que treballa tant pels ajuntaments.

Sovint són ells qui em criden. Després de tants anys saben com treballem i saben també de la nostra capacitat empresarial. Tenim maquinària de tota mena i això és ben conegut pels professionals del sector. Jo sempre dic que la nostra feina és la que ens avala.

Ha fet vostè una empresa gran i important.

Jo no m'atreveria a dir tant. Per ser gran m'ha faltat més ambició. Nosaltres hem anat fent d'acord amb les nostres

possibilitats. Al Vallès, hi ha d'altres empreses del sector també importants.

Content d'allò que ha fet?

Estic content i satisfet en la mesura que he fet tot el que ha estat possible, si es té en compte que vaig començar des de zero i he fet realitat un projecte empresarial familiar, però en aquests moments... estic una mica desanimat.

Per què?

Em sap greu tot allò que està passant a nivell general. Fins fa poc, creia que sortiríem de la crisi ben aviat, però ara... no li veig la punta. Passen massa coses.

Què li diu la seva mare?

La pobra té ja 94 anys i sempre em repeteix el mateix, que em retiri.

I per què no ho fa?

Perquè sóc feliç treballant i encara penso que puc ajudar els meus fills.

Què n'opina de l'evolució dels municipis vallesans?

Urbanísticament, aquí i a tot arreu, s'ha anat massa de pressa.

Tenia 12 anys quan es va traslladar d'Almeria amb la seva mare fins a la Cerdanya, on va ser mosso de quadra fins que es va treure el carnet de conduir i muntà l'empresa l'any 1964